

MOJE OSOBNÍ MOTIVACE PRO VÝKON FUNKCE GENERÁLNÍHO ŘEDITELE ČT

Mé pojetí následujícího funkčního období Generálního ředitele vychází z několika základních předpokladů a souvislostí. Česká televize, jako nejvýznamnější sdělovací prostředek veřejné služby v České republice je unikátním komunikačním nástrojem pro podporu významných a nezastupitelných rolí občanské společnosti a to v celé její různorodosti a barevnosti. Nejedná se přitom o doposud více proklamativní a formální podporu jednotlivých menšinových skupin a zájmů, ale především o podporu obecných hodnot svobody, demokracie a skutečné plurality názorů, napříč společností.

Hlavním atributem, s nímž může Česká televize velmi výrazně ovlivnit český a evropský mediální trh je serióznost, kvalita a schopnost být jak intelektuálním, tak i technologickým leadrem televizního vysílání v rámci České republiky. Současné rozpočtové možnosti České televizi k tomu přitom dávají více, než dostatek příležitostí.

Pro efektivní využití všech těchto možností a příležitostí, kterými Česká televize ze své podstaty disponuje je nezávislost, objektivita a schopnost vysoce analytického zpracování důležitých celospolečenských témat. K tomu je však nutné splnit zcela zásadní požadavek. Je vhodné vycházet z toho, že Česká republika je členskou zemí Evropské unie, že je plnohodnotným členským státem Severoatlantické aliance a že je také zemí s plně funkčním volným trhem. Česká republika je tedy plnohodnotnou součástí standardního západoevropského demokratického prostoru a jako taková je vázána podporou a rozvojem těchto tradičních kulturních hodnot.

V uplynulých letech prošla Česká televize celou řadou velmi významných změn a s mírnými problémy je v celkovém pojetí zvládla dobře. Nové tisíciletí však vyžaduje i nové pojetí této práce a to při respektu k tradičním hodnotám tohoto prostředí.

Tyto aspekty považuji za základní východiska pro další rozvojovou koncepci České televize. V této souvislosti je nutné vycházet z toho, že celkový geopolitický prostor, v němž se Česká republika nachází, je stále zasažen hospodářskou a ekonomickou krizí. To klade významné nároky na „funkčnost a kvalitu vysílání“ ČT. Pochopitelně ČT může na tyto skutečnosti rezignovat a podřítit své vysílání více komerčním hlediskům, ale také nemusí. Může a měla by této situace využít k jasné a kvalitativně výjimečné profilaci v rámci celého českého mediálního trhu.

Velkým úkolem, který v této souvislosti Česká televize musí zvládnout je podpora a rozvoj společných evropských hodnot a posílení jak naší národní identity, tak i naší evropské sounáležitosti.

Hlavní výzvou pro Českou televizi a pro v případě zvolení bude obhájit nezastupitelnou úlohu instituce veřejné služby – tedy při silícím komerčním a politickým tlaku na obsah vysílání udržet autonomní a korektní postavení objektivního televizního média. S touto úlohou přitom velmi vážně souvisí udržení stávajícího modelu financování. Nyní na multimediálním trhu 21. století už není možné vycházet z přirozeně výsadního a exkluzivního postavení nejstarší tuzemské televize, ale je třeba najít a vydefinovat novou roli a pozici České televize v prostředí desítek domácích a zahraničních internetových televizních a rozhlasových kanálů, nespočtu

nejrůznějších titulů tištěných médií a pochopitelně i dalšího lavinovitého rozvoje digitálního vysílání v ČR a v Evropě obecně. Český divák tak v následující 6 letech dostane tak širokou programovou nabídku, že bude velice složité získat si jeho přízeň. V této otázce pak předpokládám úzkou konzultační spolupráci nejen s předními mediálními odborníky v České republice, ale hodlám také využít svých zahraničních zkušeností a zkušeností, které jsem získal jako ředitel televizního studia AB Barrandov a také současných zkušeností s řízením projektu nových médií skupiny PLAYNET a.s.. Proto bude velmi zásadním úkolem následujících dní vydefinovat optimální programovou strukturu ve vztahu k efektivnějšímu využití svěřených veřejných prostředků (koncesionářských poplatků. V této souvislosti bude nezbytné analyzovat jak programový, tak i personální audit v České televizi a to včetně prověření outsourcingových dodavatelů. Česká televize dává práci nezávislým produkcím, bude však nutné tuto práci racionalizovat.

Hrozby pro samotnou existenci České televize jsou přitom stále velice aktuální, neboť se v médiích a nejrůznějších politických proklamacích se stále objevují názory, že Česká televize svou dějinnou úlohu již naplnila a nyní je potřebné, aby se její program orientoval jen na menšinové skupiny společnosti. Dochází i k tomu, že vlastní autorská domácí tvorba je v příliš velké míře realizována pouze v podobě zpravodajství anebo publicistiky. Standardní filmová tvorba je pak realizována pouze jako nutný přívažek vysílání.

Podobně je na tom i vysílání z regionů. Dosavadní oficiální statistiky ČT jednoznačně ukazují, že se jedná více o snahu naplnit zákonné parametry povinného procentního podílu na vysílání. Oficiální prezentované údaje, které jsou veřejně přístupné, pak zcela zřetelně vykazují jednoznačnou a cílenou snahu o takové systémové sestavení, které umožní být těsné, ale přece naplnění zákonných požadavků na vysílání České televize. Jedná se tedy více o iluzi než o reálný obraz vysílání.

Nejen proto se stále častěji objevují otázky, potřebujeme veřejnoprávní televizi, proč má ČT tolik programů, či zdánlivě logicky působící názory či argumenty, jako například, že ČT by měla být zprivatizována. Zastavím-li se třeba jen na okamžik u posledního – tedy u tématu privatizace ČT pak považuji za poctivé říct, že jsem osobně zcela zásadně proti privatizaci, protože Česká televize může díky svým možnostem, schopnostem a kapacitám skvěle konkurovat komerční nekvalitě a proto by její případná privatizace v podstatě znamenala její definitivní programovou likvidaci a na tom se podílet nechci. Právě z těchto důvodů je důležité, aby Česká televize dokázala odolat nejen komerčním, ale i politickým vlivům a lobbyismu. To však nepůjde bez podpory právě ze strany Rady České televize, s níž hodlám všechny navrhované kroky nejen konzultovat, ale také úzce koordinovat.

KONCEPCE ROZVOJE ČESKÉ TELEVIZE, JAKO TELEVIZE VEŘEJNÉ SLUŽBY.

Česká televize má tři základní dokumenty: Zákon o České televizi, Statut České televize a Kodex České televize. To jsou závazné dokumenty, kterými se chci řídit a které budu respektovat.

Česká televize musí být respektovaná, důvěryhodná, nezastupitelná, pluralitní a technologicky vyspělou mediální institucí.

Hlavním úkolem pro nejbližší období bude obhájení postavení České televize na mediálním trhu coby svébytné a důvěryhodné instituce veřejné služby. Pro občany České republiky jako její koncesionáře (nebo chceme-li „skutečné akcionáře“) je nutné, aby hospodaření se svěřenými prostředky bylo skutečně transparentní.

Divák a občan České republiky (koncesionář) musí vědět, že za své peníze dostává tu nejlepší a nejkvalitnější službu. Vysílání České televize musí více reflektovat na skutečný zájem diváků v celé širší diváckého spektra. Pro běžného občana musí být vysílání České televize vysíláním objektivním a přátelským a pro politiky vysíláním korektním, ale nezávislým.

S výše uvedeným úzce souvisí velmi důležitý atribut, kterým je obecné vnímání České televize. Je sice sympatické, že ČT má pověst provozovatele, který vysílá občas i něco zajímavého, ale o to méně příjemné jsou hlasy, které o ČT hovoří jako o televizi, kde se nedá dívat ani na zprávy. Samozřejmě že toto „lidové“ hodnocení není objektivní, ale vypovídá o obecném vnímání pozice a image ČT u veřejnosti.

Znamená to, že další velkou výzvou je orientace na výrazné zlepšení image České televize ve společnosti. Jde o to, že divák veřejnoprávní televize je ve své podstatě „platicí veřejností“. Proto je nutné, aby ČT působila otevřeně a přístupně pro své koncesionáře. Není to nic složitého, stačí se neuzavírat ve „světě Kavčích Hor“, nevymáhat koncesionářské poplatky způsobem, za který se potom musí ČT svým koncesionářům omlouvat, nechovat se povýšeně vůči menším a rozpočtově slabším provozovatelům. Je logické, že jedním z důvodů tohoto pocitu kastovní nadřazenosti může být reálná finanční síla České televize, která disponuje rozpočtem takřka 7 miliard Kč. Možná ale právě tato skutečnost je i příčinnou určitého odcizení od reálného světa běžného koncesionáře.

Tyto aspekty pak budou nepochybně velmi citlivě vnímány celou koncesionářskou veřejností, zvláště v době, kdy i Českou republiku reálně zasáhly dopady celosvětové ekonomické a hospodářské krize. Každý bude sledovat a kriticky hodnotit hospodaření ČT, protože hospodaří s veřejnými prostředky.

Při koncepci veřejnoprávní televize není možné se tvářit, že ekonomické uvažování a efektivita výroby jsou nevhodné výrazy, protože takový postoj by u koncesionářů mohl vyvolat zbytečné dotazy o tom, jak je s jejich penězi v České televizi nakládáno. Jsem přesvědčen, že čím bude hospodaření a produktové financování v České televizi transparentnější, tím více důvěry tak Česká televize u veřejnosti získá. Podle mého názoru je nezbytné pokusit se o mnohem vyšší míru efektivity při využívání veřejných prostředků.

S tím souvisí i požadavek lepšího a koordinovanějšího využívání vlastních výrobních kapacit, poskytnutí skutečného a průřezového prostoru domácí umělecké tvorbě, nikoli jen dobře „agenturně“ zavedeným jménům umělců, objevování nových talentů (například zapojením prací studentů FAMU do vysílání ve speciálních blocích), zkvalitnění programové nabídky, nákupu pořadů apod.

Program

ČT dnes disponuje čtyřmi programy, které si díky téměř dokončené digitalizaci může bez problému naladit každý občan České republiky. Negativním prvkem jejich programové struktury a nabídky je skutečnost, že se jednotlivé programy v příliš velké míře vzájemně překrývají. Kanály České televize jsou v současné době programově profilovány, avšak programy ČT1 a ČT2 bude potřeba od sebe více odlišit. Dominantou se v uplynulých měsících staly především historické reprízy a publicistika, která se snaží přizpůsobit klasickému pojetí bulváru.

Je třeba změnit současnou strukturu, kdy každý program ČT má svého „intendanta“, a vrátit se k modelu jednotného programového řízení, a to minimálně pro ČT1 a ČT2. ČT 24 a ČT4 jsou sice specifické programy, ale i zde musí být koordinace se zbylými programy. Není možné, aby „šly“ proti sobě částečně se překrývající zajímavé pořady a jindy nastávala situace, kdy se podle hodnocení diváků není na co dívat ani na jednom programu.

Nasazení pořadů v programu někdy vzbuzuje dojem „máme tady díru“, a proto je potřeba něco najít v databázi archivních pořadů a onu programovou „mezeru“ zaplnit. Často se též mění časy již zavedených pořadů, což je pro diváka nepřijemné, a složitě se buduje divácká obec pro jednotlivé typy pořadů.

Jedním z úkolů veřejnoprávního média je také vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ... To také znamená pořady pro pokud možno všechny zastoupené národnostní menšiny, které u nás žijí a které ČT musí brát na zřetel. Podobně pořady náboženského charakteru jsou zaměřeny jedním směrem.

Považuji za prioritní, aby se program ČT1 stal nosným programem České televize s ucelenou a vyprofilovanou nabídkou. Program ČT1 by se měl v budoucnu očistit od zpravodajství a publicistiky, kromě hlavní zpravodajské relace. Stojí za úvahu, zda by hlavní zpravodajská relace Události, vysílaná na ČT1 a ČT24 souběžně od 19 hodin, neměla na ČT1 vypadat jinak, kratší, atraktivnější.

Jasná programová profilace musí být společným programovým jmenovatelem celkového pojetí ve vysílání České televize.

Česká televize musí být jiná než komerční televize, jejím úkolem není soutěžit s komerčními TV ve sledovanosti, ale kultivovat diváka kulturními i náročnými kulturními pořady.

ČT 1

Program ČT1 by měl mít mnohem výraznější podíl kvalitní dramatické tvorby, včetně produkce české kinematografie např. ve spolupráci s FAMU a svazy výkonných umělců, s dokumenty a pořady pro děti. Dětem a mládeži je třeba věnovat daleko větší pozornost a zaměřit se na ucelený výchovný program specializovaný pro potřeby dětí a mládeže, který nemusí být šířen jenom současnými čtyřmi klasickými televizními programy. Vzdělávání, odborná příprava a celoživotní učení jsou jednou z priorit strategie Evropa 2020 a zde by měla být role veřejnoprávní televize nezastupitelná.

ČT2

Program ČT2 je třeba profilovat pro vysílání dokumentů, vzdělávacích pořadů, magazínů a pouze v případě velkých sportovních událostí typu Olympijských her by měl tento program „pomoci“ programu ČT4. ČT2 by měl být programem se zřetelným cílením na kulturní a uměleckou sféru - chcete-li uměleckým či zájmově vzdělávacím programem bez publicistiky a se zpravodajstvím jen v omezené míře.

ČT24

Zpravodajství a publicistika by měly být hlavní náplní zpravodajského programu ČT 24. Ostatně smyslem zpravodajství i publicistiky musí být snaha poskytnout divákovi objektivní a ucelenou informaci jako službu. Ne jako samoučelnou exhibici redaktorů, ale jako informaci vyváženou a podloženou fakty. Debaty, ať už s politiky nebo jinými hosty, by měly být vedeny v nekompromisním, ale korektním a věci znalém duchu tak, aby měl divák možnost získat věcné informace o daném tématu.

Zde je zapotřebí vsadit na vysokou úroveň profesionality redaktorů a jejich nestrannost, stejně tak jako se zaměřit na vychování redaktorů nových. Musíme dát prostor nejenom pro mainstreamové názory, na obrazovce by se neměli objevovat stále „známí“ komentátoři politické scény, ale musíme hledat nové tváře mezi mladými politology, novináři a nebo na akademické půdě.

ČT4

Program ČT4 je profilován jako ryze sportovní kanál. ČT4 věnuje velký prostor zejména menšinovým sportům, tedy těm, které nejsou atraktivní pro stanice závislé na výdělku, ale které mají v České republice své fanoušky i širokou sportovní základnu. Jsou to sporty jako futsal, florbal, ragby, ale i volejbal či basketbal. Veřejným zájmem veřejné služby jsou však i nákupy velkých sportovních událostí (některé z nich jsou typicky „veřejnoprávní“), jako například Olympijské hry. Bude ale užitečné zhodnotit to, co ČT4 nabízí.

První a připravovaný druhý HD program vysílaný ze satelitu se díky investicím do HD technologie naplňuje postupně programy a sportovními událostmi vyrobených v HD kvalitě. Není zde jasná programová koncepce, jde jenom o distribuční kanál v HD kvalitě přepínaný mezi programy ČT1, ČT2 a ČT4.

Ekonomika

V první řadě bude nejdůležitější, protože nechci utrácet další prostředky z rozpočtu České televize, řádně prostudovat již realizované audity a na tomto základě rozhodnout, zda bude potřeba dílčím auditem objasnit ještě některou oblast fungování ČT. Je nutné zpracovat variantní Contingency plány pro možný opětovný krizový vývoj, pokud by se objevily další důsledky světové ekonomické a hospodářské krize.

Bude nezbytné se připravit na menší objemy příjmů a jejich efektivnější využití tak, aby nedošlo k poklesu kvality vysílaného programu. Vše by mělo vycházet ze zjištění auditu. ČT musí mít naprosto průhledné financování, a to od vybírání poplatků přes odměny za autorská práva a investice až po mzdy zaměstnanců.

Hlavním úkolem bude najít vlastní rezervy, klást důraz na efektivitu a zvýšit počet hodin vlastních pořadů. Zjednodušeně řečeno, aby každý koncesionář věděl, co a proč se za jeho peníze pořizuje.

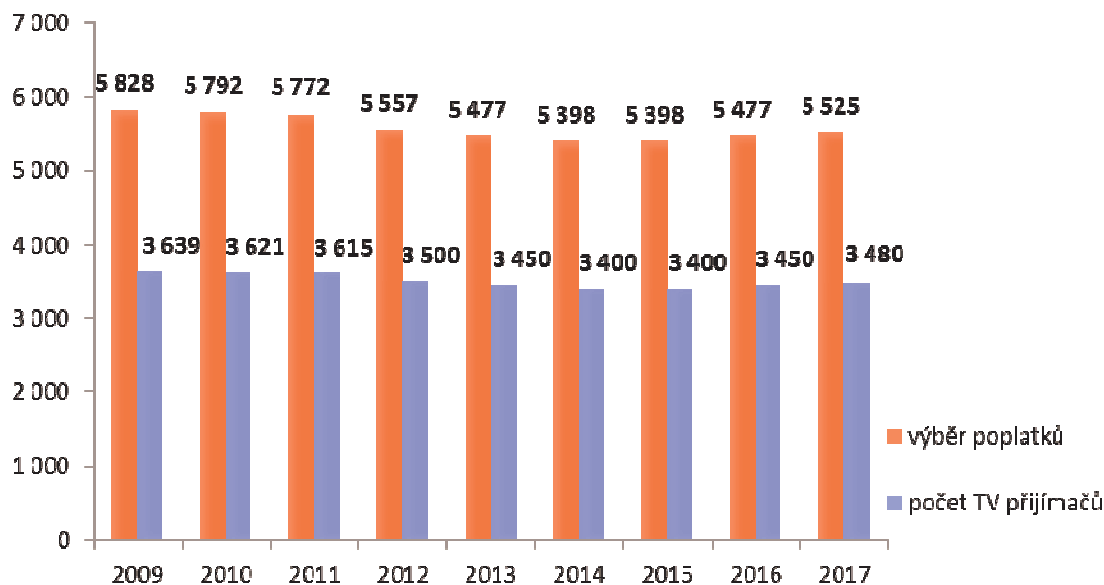
Česká televize je v úloze nejenom vysílatele, ale i producenta. Tyto dvě role diváci nerozlišují. V současném digitalizovaném prostředí fungují také jenom vysílatelé s bezobslužnými technologiemi, kteří nakupují hotové pořady a náklady těchto „čistých“ vysílatelů jsou nesrovnatelně nižší. Produkovat ale vlastní tvorbu je náročné a nákladné. ČT realizuje vlastní tvorbu ve svých kapacitách i prostřednictvím externích dodavatelů. Zde jistě půjde o to zhodnotit využívání interních a externích kapacit v rámci úspor.

V současnosti se musí počítat s omezením reklamy na ČT, výnosy z reklamy na ČT2 a ČT4 se použijí pro fond kultury a pro menšinové sporty.

ČT si musí vystačit především jenom s poplatky koncesionářů, kde jejich „kupní“ síla bude klesat, a to i v souvislosti s nárůstem DPH, kde si jeho odpočet ČT, na rozdíl od komerčních TV, nemůže stoprocentně uplatnit.

V letech 2012 a 2013, kdy má dojít k výrazným změnám DPH, se dá také předpokládat, že bude přibývat odhlášených koncesionářů, kteří budou osvobozeni od placení poplatků podle zákona č. 348/2005 Sb., protože jejich příjem se sníží pod 2,15násobek životního minima.

Další pokles počtu přihlášených TV přijímačů může nastat i na základě možného přijetí senátního návrhu novely zákona, kdy by mohlo dojít, kromě změny ve vysílání reklamy, také ke změně Zákona o poplatcích, kdy by byly osvobozeny dle §2 odst.3 „rozhlásové a televizní přijímače, které jsou užívány výlučně pro jiné účely, než individuálně volitelnou reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání“.

Koncesionáři očekávají nejenom větší pestrost pořadů, ale i kvalitu zaměřenou nejen na většinového diváka, ale i na národnostní, náboženské a kulturní menšiny. Proto je nutné najít optimální využití finančních prostředků, najít rezervy, snížit náklady na výrobu a přitom zvýšit počet hodin vlastních pořadů. To vše bez zvyšování koncesionářského poplatku.

Obchod

Obchodní politika je samostatná kapitola. Obchod bude do budoucna stále důležitější a musí být úzce provázán s koncepcí programové nabídky. Objemy financí, které měla ČT doposud k dispozici, se budou dále reálně snižovat. Mým záměrem je proto bezprostředně po vyhodnocení ekonomického a programového auditu připravit pro projednání v Radě ČT aproximativní rozpočet s výhledem na celé funkční období tak, abychom dokázali díky jasnému a v rámci možností plánovanému procesu minimalizovat ekonomické ztráty. To bude znamenat zavedení systému procesního řízení, které umožní efektivní využití finančních, technických a lidských kapacit České televize.

Po úpravě reklamních časů na programech ČT nebude úloha obchodu z hlediska objemu finančně tak výrazná, avšak o to více se bude muset vyvíjet snaha o získání prostředků ze sponzoringu či „product placement“ u vlastní výroby a dalších komerčních aktivit, aby se zmenšily dopady neodpočitatelného DPH.

Nesmíme pominout ani prodej merchandizingu, prodej autorského obsahu mimo vysílání či knih, odvozených od scénářů, prodej některých archivních děl a podobně.

Zaměstnanci a odbory

V současné složité ekonomické situaci je třeba uskutečnit řešení směřující k optimalizaci výrobních procesů a nákladů. Ve spolupráci s odbory je třeba hledat a najít rezervy potřebné pro

vyrovnaný rozpočet ČT i pro další období. Nemělo by docházet k plošnému a neváženému propouštění.

V ČT proběhla restrukturalizace, personální a ekonomické audity. Vzhledem k tomu, že TV provoz a jeho zákonitost znám, se budu rozhodovat na základě svého úsudku a zkušeností.

Bez seznámení se s již provedenými audity a případnými dalšími ekonomickými analýzami není v tuto chvíli vhodné konstatovat, že se v rámci hledání co nejefektivnějšího hospodaření sníží pracovní stavy o 400, 500 či 1000 zaměstnanců. Stejně tak nevhodné by bylo nyní prohlašovat, zdali bude nadále 13 ředitelů nebo 7, a nebo žádný.

Technika

Česká televize disponuje nejen technickým a finančním zázemím, ale zatím také lidským profesionálním potenciálem, aby mohla být tím, kdo bude na českém trhu určovat směr. Diváci budou stále více vyžadovat nejvyšší možnou – dostupnou kvalitu vysílání nejen po obsahové, ale i po technické stránce, což v současnosti je vysílání v HD kvalitě.

Česká televize zatím vysílá HD program šířený satelitem a vzhledem k blížící se olympiádě v roce 2012 připravuje druhý. Do budoucna je třeba počítat se šířením signálu na platformě DVB-T2, ale zde záleží na technických a ekonomických podmínkách provozovatelů multiplexů.

V současnosti jeden z hlavních úkolů ČT je dokončení přechodu pozemního analogového vysílání na digitální, kdy je zákonem stanoven pevný termín pro ukončení analogového vysílání k 11.11.2011. To vše si vyžádá další investice do technologií a přenosu TV signálu.

Investice

Jedním z mandatorních výdajů jsou odpisy. Investice ve výši odpisů jsou základní povinností, pokud má být udržena technologická úroveň ČT a pokud mají být udrženy budovy v provozuschopném stavu.

Mezi investice patří jistě modernizace techniky, a tím i udržování si velmi vysokého technického standardu a nadále i pozice technologického leadera v České republice. Jsou zde však i investice velkého rozsahu spojené nejen s opravami budov, ale i s výstavbou a rekonstrukcí televizních vysílacích studií (TVS).

V současnosti je na stole plán výstavby brněnského TVS. Kdo by nechtěl mít nové TVS či novou techniku? Musí se však přihlížet k současné ekonomické situaci. Je proto nezbytné se seznámit s již připraveným investičním plánem současného vedení ČT, analyzovat a vyhodnotit stav a podívat se nejen na priority, ale i na to, zda má na jejich profinancování ČT dostatek prostředků. Prioritou jsou bezesporu havarijní stavy a nutné opravy, a dále kvalita a rozmanitost programové nabídky.

Od roku 2003 se v ČT investuje postupně i nad rámec odpisů dlouhodobého majetku, na rok 2011 jsou v plánu investice až 700 milionů. Po seznámení s dlouhodobými plány současného

vedení ČT je nutné vytvořit aktualizovaný dlouhodobý plán investic na období příštích 6 let. Tento strategický plán musí reflektovat změněné ekonomické podmínky, viz oddíl Ekonomika a výroba. Dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje budou každým rokem upřesňovány a budou v souladu s rozpočtem ČT na dané období.

Dlouhodobé plány investic nám umožní s dostatečným předstihem připravit ekonomicky výhodné výběry a nákupy technologií i služeb.

